

बाबालाई प्रत्यक्ष गर्ने विधि

आज बापदादाले परमात्म-ज्ञानलाई प्रत्यक्ष स्वरूप अर्थात् प्राक्टिकल डबल रूप बच्चाहरूलाई देखिरहनुभएको छ। एक माया पुफ, अर्को श्रेष्ठ जीवनको वा ब्राह्मण जीवनको, उच्च-भन्दा-उच्च आफ्नो अलौकिक जीवन, ईश्वरीय जीवनको पुफ। श्रेष्ठ ज्ञानको पुफ हो— श्रेष्ठ जीवन। यस्ता डबल पुफ बच्चाहरूलाई देखिरहनु भएको थियो। सदा आफूलाई परमात्म-ज्ञानको प्रत्यक्ष प्रमाण वा पुफ सम्झियौ भने सधैं माया पुफ रहन्छौ। यदि प्रत्यक्ष प्रमाणमा कुनै कमजोरी भयो भने परमात्म-ज्ञानको पनि जुन च्यालेन्ज गर्छौ त्यसलाई मान्न सक्दैनन् किनकि आजकल विज्ञानको युगमा हरेक कुराको प्रत्यक्ष प्रमाण वा पुफद्वारा नै बुझ्न चाहन्छन्। सुनेको र सुनाएको कुरामा निश्चय गर्दैनन्। परमात्म ज्ञानलाई निश्चय गर्नको लागि प्रत्यक्ष पुफ देख्न चाहन्छन्। प्रत्यक्ष पुफ हो तिमीहरूको जीवन। जीवनमा पनि त्यही विशेषता देखियोस् जुन आजसम्म कुनै पनि आत्म-ज्ञानी महान् आत्माहरूले गर्न नसकेको होस्, बनाउन नसकेको होस्। यस्तो असम्भवबाट सम्भव हुने कुरा परमात्म-ज्ञानको प्रत्यक्ष प्रमाण हो। सबैभन्दा ठूलो असम्भव सम्भव हुने कुरा प्रवृत्तिमा रहेर पनि पर-वृत्तिमा रहनु। प्रवृत्तिमा रहेर पनि यस देह र देहको दुनियाँको सम्बन्धहरूबाट पर रहनु। पुरानो वृत्तिबाट पर रहनु अर्थात् न्यारा (अलग) रहनु। यसलाई भनिन्छ पर-वृत्ति। प्रवृत्ति होइन, पर-वृत्ति हो। देख्छौ देहलाई तर वृत्तिमा आत्मा रूप छ। सम्पर्कमा लौकिक सम्बन्धमा आउँदा पनि भाइ-भाइको सम्बन्धमा रहनु। यस पुरानो शरीरको आँखाले पुरानो वस्तुहरूलाई देखेर पनि नदेख्नु। यस्तो प्रवृत्तिमा रहनेवाला अर्थात् सम्पूर्ण पवित्र जीवनमा चल्नेवाला— यसलाई भनिन्छ, परमात्म ज्ञानको पुफ। जुन महान् आत्माहरूले पनि असम्भव सम्झन्छन् तर परमात्म-ज्ञानीले अति सहज कुरा अनुभव गर्छन्। उनीहरूले असम्भव भन्छन्, तिमी सहज भन्छौ। केवल भन्दैनौ, दुनियाँको अगाडि बनेर देखाउँछौ। अहिलेसम्म भक्त मालाको पहिलो, दोस्रो दानाले पनि परमात्म-मिलनलाई धेरै मुश्किल, धेरै जन्मपछि मिल्न सक्छ वा नमिल्न सक्छ— यो पनि निश्चित सम्झ्दैनन्। एक सेकेण्डको साक्षात्कारलाई महान् प्राप्ति सम्झन्छन्। साक्षात् बाबा आफ्नो बन्नु वा आफ्नो बनाउनु, यसलाई असम्भव सम्झन्छन्। त्यो अग्लो खजुर भनेर (धेरै टाढाको कुरा सम्भेर) निराश हुन्छन्। तर तिमीहरूले अग्लो खजुरको सट्टा घरमै बसेर कल्प-कल्पको आफ्नो अधिकार अनुभव गर्छौ। उनीहरूले मिल्न मुश्किल सम्झन्छन् तर तिमीले मिल्नु अधिकार सम्झन्छौ। अधिकारी जीवन अर्थात् बाबा समान सर्व खजानाहरूबाट भरपुर जीवन। यो प्राक्टिकल अनुभवी जीवन पनि विशेष परमात्म-ज्ञानको प्रमाण अर्थात् पुफ हो। परमात्मा भन्नु अर्थात् बाबा भन्नु। बाबाको सम्बन्धको पुफ हो— वर्सा। आत्म-ज्ञानीको वा महान् आत्माहरूको सम्बन्ध भाइ-भाइको हुन्छ। बाबा होइन, त्यसैले वर्सा पनि मिल्दैन। आत्म-ज्ञानी महान् आत्माहरू आत्मा भाइ-भाइ हुन्, परमात्मा पिता होइनन्। त्यसैले अविनाशी वर्सा चाहेर पनि त्यसको अनुभव प्राप्त गर्न सक्दैनन्। परमात्म ज्ञानको सहज पुफ जीवनमा वर्साको प्राप्ति हो। यो अविनाशी ज्ञान, प्राप्तिको अनुभवी जीवनले परमात्मालाई प्रत्यक्ष गर्न सक्छ। त्यसैले यो विशेष प्रमाण भयो।

बाबालाई प्रत्यक्ष गर्ने यस नयाँ वर्षमा दृढ संकल्प लिएका छौ ? सबैले संकल्प लिएका छौ। त्यसैले प्रत्यक्ष गर्ने साधन हो डबल पुफ बन्नु। त्यसैले जाँच गर— यो प्रत्यक्ष प्रमाण, पवित्रता र प्राप्ति दुवै

२०७२ भाद्र १३ आइतबार ३०-०८-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २१.०१.८० मधुवन

अविनाशी छन्। अल्पज्ञ आत्माले अल्पकालको प्राप्ति गराउँछन्। अविनाशी पिताले अविनाशी प्राप्ति गराउनुहुन्छ। परमात्म मिलन वा परमात्म ज्ञानको विशेषता हो अविनाशी। त्यसैले अविनाशी हौ। तिमी भन्दछौ पुरुषार्थी हौ। पुरुषार्थ र प्रत्यक्ष प्रारब्ध— यही परमात्म प्राप्तिको विशेषता हो। यस्तो होइन, संगमयुगी पुरुषार्थी जीवन हो अनि सत्ययुगी प्रारब्ध प्राप्त गर्ने जीवन हो। संगमयुगको विशेषता हो— एक कदम उठाऊ अनि हजार कदम प्रारब्धमा प्राप्त गर। अरू कुनै पनि युगमा एकको पदमगुणा भएर मिल्ने भाग्य छँदै छैन। यो भाग्यको रेखा स्वयं भाग्य विधाता बाबाले अहिले नै कोर्नुहुन्छ, ब्रह्मा बाबाद्वारा। त्यसैले ब्रह्मालाई भाग्य विधाता भनिन्छ। गायन पनि छ— ब्रह्माले भाग्य बाँडेको बेला सुतेका थिए ! संगमयुगको विशेषता— पुरुषार्थ र प्रारब्ध साथ-साथै हुन्छ। अझ सत्ययुगी प्रारब्धभन्दा विशेष बाबाको प्राप्तिको प्रारब्ध अहिले छ। अहिलेको प्रारब्ध हो— परमात्मासँग डाइरेक्ट सर्व सम्बन्ध। भविष्य प्रारब्ध हो देव आत्माहरूसँग सम्बन्ध। अहिलेको प्राप्ति र भविष्यको प्राप्तिको अन्तर त बुझेका पनि छौ र सुनाएको पनि थिएँ। त्यसैले पुरुषार्थी होइन, श्रेष्ठ प्रारब्ध प्राप्त गर्नेवाला हौं— यस्तो सम्झेर हरेक कदम उठाउँछौ ? केवल पुरुषार्थी भन्नु अर्थात् लापर्वाह बन्नु अनि प्रारब्ध वा प्राप्तिबाट बञ्चित रहनु। प्रारब्धी रूपलाई सदा सम्मुख राख। प्रारब्ध देखेर सहजै चढ्ती कलाको अनुभव गर्छौ। संगमयुगको विशेषताहरूको सदा स्मृति स्वरूप बन्यौ भने विशेष आत्मा अवश्य बन्नेछौ।

चल्दा चल्दै कतिपय बच्चाहरूलाई मार्ग मुश्किल अनुभव हुन लाग्छ। कहिले सहज सम्झन्छन्, कहिले मुश्किल सम्झन्छन्। कहिले खुशीमा नाँच्छन्, कहिले निराश भएर बस्छन्। कहिले बाबाको गुण गाउँछन् अनि कहिले ‘के’ र ‘कसरी’ को गुण गाउँछन्। कहिले शुद्ध संकल्पको, सर्व खजानाहरूको, प्राप्तिको माला स्मरण गर्छन्, कहिले व्यर्थ संकल्पहरूको तुफान वश ‘मुश्किल छ’, ‘मुश्किल छ’— यो माला स्मरण गर्छन्। कारण के हो ? केवल पुरुषार्थी सम्झन्छन्, प्रारब्धलाई बिर्सिन्छन्। के छोड्नुपर्छ— त्यसलाई अगाडि राख्छन् र के प्राप्त भइरहेको छ त्यसलाई पछाडि राख्छन्। जबकि छोड्ने चीजलाई पछाडि गरिन्छ, लिने चीजलाई अगाडि। कहिले पनि लिने समयमा पछाडि हट्नु हुँदैन, अगाडि बढ्नु पर्छ। ‘लिनु’ स्मृतिमा राख्नु अर्थात् बाबाको सम्मुख हुनु। छोड्ने कुराको गुण धेरै गाउँछौ। यो पनि गरें, यो पनि गर्नु छ वा गर्नु पर्नेछ, यस्तो धेरै सोच्छौ। के मिलिरहेको छ वा प्रारब्ध के बनिरहेको छ, त्यसलाई कम सोच्छौ। त्यसैले व्यर्थको तौल बढी हुन जान्छ। शुद्ध संकल्पको तौल हल्का हुन जान्छ। त्यसैले चढ्ती कलाको बदलामा बोझले स्वतः नै तल ल्याउँछ अर्थात् गितिकला तर्फ जान्छौ। “पाउनु थियो त्यो पाएँ” यो गीत गाउन बिर्सिन्छौ। यो एउटा गीत बिर्सिनाले अनेक प्रकारका अवरोध आउँछन्। गीत गायौ भने अवरोध पनि समाप्त र झुट्का (आलस्य) पनि समाप्त हुन्छ। जस्तो स्थूल गीतले पनि त तिमीलाई जगाउँछ नि। यो अविनाशी गीत गाइराख। “पाउनु थियो, त्यो पाइसकें” यसरी प्राप्तिको खुशीमा नाचिराख। गाउँदै गर नाँच्दै गर तब घुट्का (अवरोध) र झुट्का समाप्त हुन्छन्। यस्तो डबल प्रुफ प्रत्यक्ष प्रमाणद्वारा बाबालाई प्रत्यक्ष गर्नेछौ। यो हो प्रत्यक्ष गर्ने विधि जुन हिंङ्दा-डुल्दा प्रत्यक्ष प्रमाण रूपी चैतन्य संग्रहालय बन र चल्ताफिर्ता (मोबाइल) प्रोजेक्टर बन। चरित्र निर्माण प्रदर्शनी बन्यौ भने ठाउँ-ठाउँमा प्रदर्शनी र संग्रहालय हुनेछौ। खर्च कम अनि सेवा धेरै हुन्छ। स्वयं नै प्रदर्शनी बन, स्वयं नै गाइड बन। आजकल त मोबाइल पुस्तकालय, प्रदर्शनीहरू बनाउँछन्। यतिका सबै ब्राह्मण मोबाइल

२०७२ भाद्र १३ आइतबार ३०-०८-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २१.०१.८० मधुबन प्रदर्शनी, संग्रहालय बन्यौ भने प्रत्यक्षता कति छिटो हुन्छ। बुझ्यौ ? यस वर्ष यतिका सबै मोबाइल प्रदर्शनी वा प्रोजेक्टर सारा विश्वको चारैतर्फ फैलियो भने कम खर्चमा विज्ञापन हुन जान्छ। खर्च गर्नु पर्ने हुँदैन, खर्च दिनेवाला आउनेछन्। खर्चको सट्टा इनाम मिल्छ।

गुजरात त ठूलो छ। संख्यामा त ठूलो छ नै। अब साक्षात् रूपमा पनि ठूलो बनेर देखाऊ। गुजरातको धर्ती राम्रो छ। जहाँ धर्ती राम्रो हुन्छ त्यहाँ शक्तिशाली बीज रोपिन्छ। शक्तिशाली बीज हो वारिस क्वालिटी भएको बीज। यस्तो वारिसको बीज रोपेर फल निकाल। एक-एक क्वालिटीलाई वारिस समूहको सबूत दिनुपर्छ। गुजराजमा सहज निस्कन पनि सक्छन्। अहिले विस्तार धेरै भइरहेको छ त्यसैले वारिस छिपेका छन्। अब उनीहरूलाई प्रत्यक्ष गर। बुझ्यौ— गुजरातले के गर्नु छ। अरूले सम्पर्कमा ल्याऊन्, तिमीले सम्बन्धमा ल्याऊ अनि नम्बरवन हुन्छौ। यस वर्षको योजना पनि बताएँ। अहिले विस्तार गर्नमा व्यस्त हुन पुग्यौ। जसरी वृक्ष बढेपछि बीज छिप्न पुग्छ र फेरि अन्त्यमा बीज नै निस्कन्छ। विस्तारमा धेरै व्यस्त हुन पुग्यौ। अब फेरि बीज अर्थात् वारिस क्वालिटी निकाल। जुन आदिमा सो अन्त्यमा गर। अच्छा !

सदा खुशीमा नाच्ने, प्राप्तिको गीत गाउने, प्रत्यक्ष फललाई अनुभव गर्ने, आफूलाई प्रत्यक्ष प्रमाण बनाएर बाबालाई प्रत्यक्ष गर्ने, यस्ता डबल पुफ श्रेष्ठ आत्माहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवम् नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग एवं नमस्ते।

पार्टीहरूसँग भेटघाट—

१) यस ब्राह्मण जीवनको लक्ष्य नै हो नरबाट नारायण बन्नु वा लक्ष्मी बन्नु। त्यसैले सदा दिव्य गुण सम्पन्न देवता स्वरूपको स्मृतिमा रहनेवाला हौ। कहिल्यै पनि आफ्नो लक्ष्य बिर्सनु हुँदैन। सदा आफ्नो दिव्य गुणधारी स्मृति स्वरूप— यस्तो रहने गछौँ ? लक्ष्मी स्वरूप अर्थात् धन-देवी र नारायण स्वरूप अर्थात् राज्य-अधिकारी। लक्ष्मीलाई धनको देवी भनिन्छ। त्यो धन होइन, ज्ञानको खजाना जुन मिलेको छ त्यो धनको देवी। सबै धन देवी हौ, हैन ! जो धन-देवी हुन् उनीहरू सदा सर्व खजानाहरूबाट सम्पन्न हुन्छन्। जबदेखि ब्राह्मण बनेका छौ तबदेखि जन्मसिद्ध अधिकारमा के मिल्यो ? ज्ञानको, शक्तिहरूको खजाना मिल्यो। त्यसैले अधिकार साथमा रहन्छ वा बैंकमा रहन्छ ? बैंकमा राख्यौ भने खुशी रहँदैन। बैंकमा राख्नु अर्थात् प्रयोग नगर्नु, किनारामा राख्नु। जति प्रयोग गछौँ त्यति खुशी बढ्छ। यस खजानालाई साथमा राख्दा कुनै पनि खतरा हुँदैन, जब महादानी वरदानी बन्नु छ भने लकरमा किन राख्ने ? त्यसैले हर दिन आफूलाई मिलेको खजानाहरूलाई हेर अनि प्रयोग गर— स्व प्रति पनि, अन्य प्रति पनि। महादानी अर्थात् सदा अखण्ड रूपमा चलिरहोस्। एक दिन गन्यो अनि एक महिनापछि गन्यो भने महादानी भनिदैन। महादानी अर्थात् सदा भण्डारा चलिरहोस्। सदा भरपुर। जसरी बाबाको भण्डारा सदा चलिरहन्छ। हरेक दिन दिइरहनु हुन्छ। त्यस्तै, बच्चाहरूको काम पनि हर दिन दिनु हो। यो भण्डारा खुल्ला छ भने चोर आउने छैन। बन्द राख्यौ भने चोर आउँछ। जति धेरै ताला बनाउँछौ त्यति धेरै चोर आउँछन्। पहिले खुल्ला खजाना थियो तब यतिका चोर थिएनन्। त्यसैले सदा भण्डारा खुल्ला रहोस्। अहिलेसम्म जे भयो त्यसलाई फुलस्टप। बितेको कुरालाई चिन्तनमा नल्याऊ— यसलाई भनिन्छ तीव्र पुरुषार्थ। यदि बितेको कुरालाई चिन्तन गछौँ भने समय, शक्ति, संकल्प सबै व्यर्थ जान्छ। अब व्यर्थ गर्ने समय छैन।

२०७२ भाद्र १३ आइतबार ३०-०८-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २१.०१.८० मधुबन
संगम युगको दुई घडी अर्थात् दुई सेकेण्ड पनि व्यर्थ गन्यौ भने अनेक वर्ष व्यर्थ गर्नु बराबर हो ।
संगमको मूल्यलाई त जान्दछौ ! संगमको एक सेकेण्ड कति वर्ष बराबर हुन्छ ? त्यसैले एक दुई
सेकेण्ड होइन अनेक वर्ष गुमाउँछौ । त्यसैले अब फुलस्टप लगाऊ । जसले फुलस्टप लगाउन
जान्दछ, ऊ सदा फुल रहन्छ ।

२) सदा आफ्नो शुभ भावनाद्वारा वृद्धि गरिरहेका छौ ? जस्तोसुकै आत्माहरू हुन्, सदा हरेक आत्मा
प्रति शुभ भावना राख । शुभ भावनाले सफलता दिलाउँछ । शुभ भावनाद्वारा सेवा गरेको अनुभव
छ ? शुभ भावना अर्थात् रहम दिल । जसरी बाबा अपकारीहरूप्रति उपकारी हुनुहुन्छ त्यस्तै तिम्रो
सम्मुख जस्तोसुकै आत्मा होस्, रहमको वृत्तिद्वारा, शुभ भावनाद्वारा उसलाई परिवर्तन गरिदेऊ । जब
वैज्ञानिकहरू बालुवामा खेती लगाउन सक्छन् भने के साइलेन्सद्वारा धर्तीलाई परिवर्तन गर्न
सकिदैन ? संकल्पले पनि सृष्टि बनाउँछ, त्यसैले सदा धर्तीलाई परिवर्तन गर्ने शुभ भावना राख ।
आफ्नो चढ्ती कलाको भाइब्रेशनद्वारा धर्तीलाई परिवर्तन गर्दै जाऊ । स्व-परिवर्तनद्वारा धर्ती परिवर्तन
हुन्छ । धर्तीमा हल चलाउनेवाला हौ । थाक्नेवाला त होइनौ । हल चलाउनेवाला राम्रो अथक हुन्छन्,
बाँझो जमीनलाई पनि हराभरा गरिदिन्छन् । अब निराश हुनु छैन, दिलबाट खुशी रट्यौ भने तिम्रो
खुशीले सबैलाई स्वतः आकर्षित गर्नेछ । अच्छा ।

वरदान:- अखण्ड योगको विधिद्वारा अखण्ड पूज्य बन्ने महान् आत्मा भव

आजकल जो महान् आत्माहरू कहलाउँछन् उनीहरूको नाम अखण्डानन्द आदि राख्छन्
तर सबैभन्दा अखण्ड स्वरूप त तिमी हौ— आनन्दमा पनि अखण्ड, सुखमा पनि
अखण्ड... केवल संगदोषमा नआऊ, अरूको अवगुणहरूलाई देखेर, सुनेर पनि मतलब
नराख (डोन्टकेयर गर) तब यस विशेषताद्वारा अखण्ड योगी बन्नेछौ । जो अखण्ड योगी
हुन्छन् उनीहरू नै अखण्ड पूज्य बन्छन् । त्यसैले तिमी यस्तो महान आत्माहरू हौ जो
आधाकल्प स्वयं पूज्य स्वरूपमा रहन्छौ अनि आधाकल्प तिम्रो जड चित्रहरूको पूजा
हुन्छ ।

स्लोगन:- दिव्य बुद्धि नै शान्तिको शक्तिको आधार हो ।